

Сидор Г. В., к.е.н., доцент,
доцент кафедри фундаментальних та спеціальних дисциплін,
**Чортківський навчально-науковий Інститут підприємства І бізнесу
Західноукраїнського національного університету**

Савків У. С., к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника

УДОСКОНАЛЕННЯ МИТНО-ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Інструменти митно-тарифного регулювання суттєво впливають на міжнародну торгівлю і стають більш затребуваними для застосування на практиці, однак не позбавлені недоліків, потребують удосконалення з метою більшої результативності застосування. З огляду на це вони привертають до себе все більшу увагу урядовців та вчених-економістів.

У сучасних реаліях основне завдання митно-тарифного регулювання – це, з одного боку, забезпечити задоволення внутрішніх споживчих потреб, а з другого – наповнити вітчизняний ринок відповідною кількістю товарів і водночас співпрацювати з міжнародним співтовариством.

З огляду на це за допомогою митно-тарифних інструментів регулювання держава реалізує політику у сфері зовнішньоекономічної діяльності, стимулює вивезення або ввезення товарів, створює передумови проведення експортно-імпортних операцій. Ці види державного регулювання провадяться в межах чинного законодавчого поля.

Таким чином, назріває потреба у виробленні пропозицій щодо удосконалення системи митно-тарифного регулювання. Вважаємо за потрібне виокремити пріоритетні напрями удосконалення митно-тарифного регулювання, до яких належать такі:

- впровадження пільг для імпортерів, які займаються ввозом сировинних матеріалів на територію нашої країни;
- використання інноваційних технологій у національному виробництві, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності вітчизняного виробництва;
- застосування досвіду високорозвинених держав у галузі митного регулювання з подальшим імплементаванням відповідно до вітчизняних реалій;
- систематизування або уніфікування переліку товарної номенклатури відповідно до світових стандартів, тому що часто виникають випадки декларування товарів не за своїм кодовим знаком, щоби зменшити суму платежів. Це дасть змогу зменшити відсоток ухилення від сплати податків;
- зниження рівня фіскального навантаження на митні податки. В Україні мито більшою мірою виконує фіскальну функцію (наповнює Державний бюджет), хоча мало б виконувати більше регулювальну.

Сукупність вищенаведених пропозицій щодо удосконалення системи митно-тарифного регулювання дасть можливість гарантувати безпеку національних інтересів у митній сфері та підвищити конкурентоздатність

економіки нашої країни та її позицій у світовому рейтингу ведення бізнесу завдяки створенню більш сприятливих умов для міжнародної торгівлі, сприятиме процесу євроінтеграції.

На наше переконання, з метою забезпечення стабільного розвитку України через сприятливі зовнішньоекономічні умови необхідно удосконалювати певні напрями у відповідних галузях суспільного життя, а саме:

- в екологічній галузі неприпустимим є допуск неконтрольованих ввезень в Україну екологічно небезпечних матеріалів, технологій тощо (небезпечних для людини, рослин, тварин);

- в галузі безпеки державного кордону пропонуємо поглибити транскордонну співпрацю із суміжними країнами;

- у галузі державної безпеки необхідно брати участь у міжнародній співпраці з метою боротьби з тероризмом, злочинністю; відпрацювати результативну систему контролю за постачанням технологій та продукції подвійного використання й оборонного призначення;

- в економічній галузі пропонуємо підвищити конкурентоздатність вітчизняної економіки; посилити участь нашої держави у міжнародному поділі праці; забезпечити передумови для стабільного економічного розвитку; розвивати експортний потенціал України; активізувати участь у фінансових та міжнародних економічних організаціях.

З огляду на вищевказане митно-тарифне регулювання – це результативний інструмент підтримки вітчизняних виробників, забезпечення фіскальних інтересів держави, захисту вітчизняного ринку. Тобто це своєрідний захисний механізм, який необхідний для вітчизняного товаровиробника в умовах посиленої міжнародної конкуренції.

З огляду на проблемні аспекти у митній сфері України необхідно окреслити шляхи їхнього вирішення (удосконалення), а саме:

- інституційного характеру – побудова узгодженої та цілісної системи митних органів, результативної територіальної структури;

- кадрового спрямування – підвищення професійної підготовки й кваліфікації працівників митних органів, окреслення кола повноважень;

- функціонального характеру – удосконалення матеріально-технічної бази, спрощення митних процедур та забезпечення їхньої прозорості тощо;

- тарифного характеру – гармонізація ставок мита й наближення до вимог європейської спільноти.

Список використаних джерел:

1. Сидор Г. В., Кушнір В. В. Методи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. *Сучасна фінансова політика України: проблеми та перспективи* : матер. ІХ Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Київ, 08 груд. 2021 р.). Київ, 2021. С. 182–184.

Соколова Л. В., д.е.н., професор, професор кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою,
Аль-Фахор Ескндер Суліаман Салти,
здобувач вищої освіти PhD аспірант, ОНП Економіка
Харківський національний університет радіоелектроніки

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ – БАЗИС СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА У НЕСТАБІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Найважливіші напрямки економічного розвитку України висвітлені у програмних документах «Стратегія сталого розвитку України на період до 2030 року». Вітчизняні промислові підприємства незалежно від видів своєї економічної діяльності у теперішній час функціонують в умовах невизначеного, турбулентного, нестабільного бізнес-середовища, жорсткої конкуренції, динамічної ринкової кон'юнктури, швидкої мінливості споживчих переваг на товарних ринках, стрімкого розвитку інноваційних технологій ведення бізнесу на фоні посилення агресивного впливу з боку макросередовища. Сучасний етап розвитку економіки країни характеризується економічною, політичною та соціальною нестабільністю. Інфляційні коливання, криза неплатежів та спад обсягів виробництва мають дуже великий негативний вплив на економічний розвиток підприємств країни, наслідком чого є зниження їх платоспроможності та фінансової стійкості, що може призвести до повного банкрутства. Умовою протистояння небезпечним викликам зовнішнього оточення та забезпечення не тільки їх виживання, але й результативності й стабільності діяльності промислових підприємств, є активізація процесу їх економічного розвитку, яка базується на реалізації стратегічних цілей сталого розвитку країни.

За результатами проведених кабінетних досліджень було з'ясовано, що існують різні підходи та погляди науковців до визначення дефініції поняття «економічний розвиток підприємства». З нашої точки зору вважаємо за доцільне під економічним розвитком підприємства розуміти «цілеспрямовані, незворотні кількісні та якісні зміни, що відбуваються під впливом певних закономірностей та призводять до структурних перетворень, забезпечуючи ефективне функціонування підприємства в довготривалому періоді» [1, с. 21]. Практика свідчить про те, що успішними стають підприємства, керівництво яких приділяє значну увагу не тільки збереженню свого наявного стану, але й подальшому його покращенню, забезпеченню свого економічного розвитку, ринкових позицій, ефективності виробничо-збутової діяльності, запланованого рівня конкурентоспроможності продукції.

У науковій праці [2] обґрунтовано твердження, що фінансова стійкість підприємства є передумовою його економічного розвитку, ознаками якого є підвищення ефективності виробництва, зниження собівартості продукції, ефективніше використання економічного потенціалу, що є в розпорядженні підприємства, забезпечення фінансової стабільності.

Фінансова стійкість підприємства характеризується таким станом своїх фінансових ресурсів, які за рахунок зростання прибутку і капіталу сприяють

